



Školní časopis ZŠ Jižní IV.



# kiwi

**Projekt EDISON**

**GO program**

**Roky 1938 / 1968**

**září – říjen 2018  
Číslo 168**

# Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser



desetiletí školy v Jižní IV. Čeká nás toho docela dost a jsem rád, že se do příprav školního roku zapojují zaměstnanci školy, rodiče i žáci. Po víkendovém výjezdu školního parlamentu máme nový výbor s kapitánkami a kapitány ročníků. Pracovat budou v tomto složení:

**Předsedkyně ŠP a kapitánka 9. ročníku:**

Klára Nosálková (IX. V)

**Tajemnice:**

Veronika Hrušková (IX. V)

**Kapitánka 4. ročníku:**

Markéta Jandová (IV. R)

**Kapitánka 5. ročníku:**

Adéla Borovičková (V. L)

**Kapitánka 6. ročníku:**

Klára Poslední (VI. J)

**Kapitán 7. ročníku:**

Lucie Nosálková (VII. F)

**Kapitán 8. ročníku:**

Matěj Paulas (VIII. C)

Školní hra se již rozběhla, třídy začaly sbírat body. Přeji všem hodně zážitků a radostný 91. školní rok 2018/2019!

**V**ážené čtenářky, vážení čtenáři,  
léto zavírá dveře a my jsme nastoupili cestu dalšího

## V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Krátké zprávy	3
Rozhovor	4
EDISON	5 - 8
Pěšky do školy	9 - 11
Teribear	11 - 13
GO program	13 - 14
Bookni si!	15
Rok 1938	15 - 16
Rok 1968	16 - 18
Recenze	19
Perličky z PCv	20

## Redakce

**Lucie Hodíková, 5. M; Laura Lázničková, 5. M; Viktorie Svatošová, 5. M; Anna Zemanová, 5. M; Johanna Michálková, 5. M; Marie Anna Jechová, 5. N; Jan Myslil, 6. H; Josefina Černovská, 7. G; Marek Chudoba, 7. G; Orši Miklósová, 7. G; Denisa Vocelová, 7. G; Charlotta D. Šnorová, 8. C; Anna Marie Crhová, 9. Ž**

Metodické vedení: Mgr. Blanka Štěrbová, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

*Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.*

# Krátké zprávy

Daniel Kaiser

**P**očátkem července v naší škole bylo ubytováno na 300 cvičenců Vsesokolského sletu. Cvičilo se na stadionu Slávie. Byli u nás pokojení a všem děkují za péči.

Suché léto bohužel zapříčinilo odumření několika stromů a keřů – nejvíce pak tují na spodním hřišti. Pro zálivku jsme využívali dešťovou vodu z nádrže, kterou nám Praha 4 vybuodovala na zahradě.

První školní den zpestřil přímý přenos České televize v rámci pořadu ČT 24 „Studio 6“. Nejprve ráno v 6.50 vysílali rozhovor ze školní jídelny, v 7.50 nástup 2. stupně do nové budovy, v 8.50 vítání žáků prvního ročníku a v 9.50 náhled do školní družiny a přípravné třídy.

Podívat se na výstupy můžete na adrese:

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1096902795-studio-6/218411010100903/>

a

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1096902795-studio-6/218411010110903-studio-6-ii/>

Do školy nám nastoupilo 17 dětí do přípravné třídy a 86 žáků do tří prvních tříd. Můžete se tak nově setkat ve staré budově s Albatrosy, Bažanty a Cikádami.

Sedmý ročník vloni sázel na kompost dýně. I přes suché léto se podařilo vypěstovat na 200 kg dýní, které naše paní kuchařky zpracují ve školní jídelně při přípravě kiše nebo dýňové polévky.



## Radka Drahozalová

Orši Miklósová, 7. G

### Jaké bylo Vaše vysněné povolání, když jste byla malá holka?

Když jsem byla malá holka, tak jsem měla několik snů o svém povolání. Jedním z nich bylo být lékařkou, nebo právníčkou, ale zásadní směr mé budoucnosti určilo studium na Konzervatoři v Pardubicích, kde jsem studovala hru na akordeon.

### Tam jste se rozhodla, že budete učitelkou?

V maturitním ročníku jsem začala učit na Základní umělecké škole v Hlinsku v Čechách (hru na akordeon). Práce učitelky mě nadchla a od té doby jsem věděla, že mé další studium bude pokračovat pedagogickým směrem.

### Bavila vás ve škole dramatika a hudební výchova?

V době mých studií na ZŠ se dramatická výchova nevyučovala. Hudbu miluji od malička, od dětství jsem ráda zpívala, navštěvovala jsem školní sbor a v 6 letech jsem začala hrát na akordeon a později na klavír.

### Hrála jste někdy divadlo?

Velmi ráda navštěvuji divadlo, mám ráda činoherní a muzikálová představení, ale aktivně jsem se divadlu nevěnovala.

### Jakou vysokou školu jste vystudovala?

Bakalářský obor jsem studovala na Západočeské univerzitě v Plzni a navazující magisterské studium na Univerzitě Jana Amose Komenského v Ústí nad Labem.

### Už jste učila na nějaké škole?

Jak jsem již zmínila, tak jsem začala vyučovat v maturitním ročníku na ZUŠ v Hlinsku v Čechách a později se má pedagogická činnost přesunula do Prahy, kde jsem vyučovala na více školách, například na ZUŠ Stodůlky, ZUŠ Ilji Hurníka. Šest let vyučuji na ZUŠ Lyra, která se specializuje na výuku populární hudby, a několik let také působím na Střední pedagogické škole v Obratani, kde vyučuji hru na nástroj a hudební teorii.

### Proč jste si vybrala právě naši školu?

Základní škola Jižní IV. má vyhlášené jméno mezi dalšími školami v Praze a velkou její předností je překrásné místo, ve kterém se nachází.

### Kolik je Vám let?

V dubnu jsem oslavila kulaté třicáté narozeniny. :-)

### Máte svoji rodinu?

Mám rodinu a tří letého syna. :-)

### Jaké jsou Vaše koníčky? Co ráda děláte ve volném čase?

Svůj volný čas nejraději trávím se svou rodinou. Ráda navštěvuji různé kulturní akce a divadla. Mým velkým koníčkem je samozřejmě hudba a také moc ráda vařím, velmi ráda čtu a sportuji.

### Děláte nějaký sport?

Mezi oblíbené sporty patří in-line bruslení, lyžování, cyklistika, squash a další. :o)

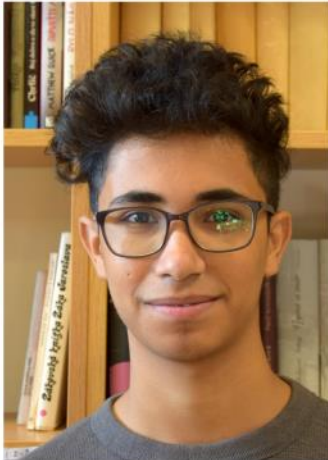
### Mluvíte nějakými cizími jazyky?

Na ZŠ jsem studovala německý jazyk a na konzervatoři anglický jazyk.





Projekt  
Edison



# Projekt EDISON

Anna Hradcová, 6. J

**N**aše škola už po několikáté uspořádala projekt Edison, při kterém je každý rok na školu pozvaných několik studentů z různých zemí a ti po celý týden přednášejí prezentace o své zemi, ale pouze při angličtině. Procvičíme se v angličtině a ještě se něco

zajímavého dozvíme. Myslím, že je to dobrý nápad a že by to mělo pokračovat i další roky. A myslím, že se to líbí většině z nás. Nemusíme se učit J a takový menší odpočinek v angličtině neuškodí, ne?

Denisa Vocelová & Orši Miklósová, 7. G

**I** letos k nám přijeli studenti z ciziny, z různých zemí celého světa. Polsko, Rusko, Turecko, Jordánsko, Německo, Gruzie, Itálie a Vietnam. Chodili k nám na hodiny cizích jazyků a přednášeli o svých zemích. Někteří z nás studenty ubytovali ve svých

domácnostech. I letos se nám komunikace s nimi líbila. Měli jsme s nimi projekty, ve kterých vznikly zajímavé lapbooky o jejich zemích nebo o „osmičkových“ letech našich dějin.





Turkey  
REPUBLIC



Father of the Turks



Atatürk is the founder of Turkey. He is also the father of the Turkish Republic.

# 1923

1923 is the establishment year of Turkey Republic. Turkey found its independence by "Turkish Independence war".

Important Days in Turkey



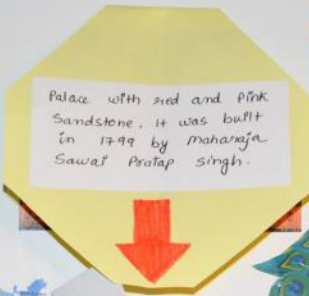
Traditional Dishes



Turkish Coffee



Turkish Flag



Palace with red and pink Sandstone. It was built in 1799 by Maharaja Sawal Pratap Singh.

NATIONAL BIRD



Padmini was a legendary 13th-14th century Indian queen.

TAJ MAHAL



Mausoleum of white marble, built between 1631-1648 by order of the Mughal Emperor Shah Jahan in memory of his favourite wife.



How is a Hindu Spring festival called "Festival of Colours" or the "Festival of Love".

# MARTA

Hi everyone! I'm Marta.  
I'm 21 years old. I'm from Poland. I study Material Engineering in Cracow. I like doing yoga (actually acro-yoga) and playing the piano. I love reading books (especially about journalism). My favourite food is pasta and ice creams. I have a wonderful time here. Hope to see you again somewhere.

My name is Nana and I'm from Georgia. I'm 21 years old. I've graduated from Tbilisi State University this summer. My hobbies are watching football and riding a bike.

Nana

My name is Olga. I am from Russia. I am 23 years old. I study applied informatics in social sphere. My hobby is reading.

## PHUC PHUONG ANH NGUYEN

Hello guys, I'm Binh and I'm 21 years old. I have a bachelor degree in Business and I currently live in Copenhagen, Denmark. I love watching Netflix and Youtube. My favorite food is pizza and chocolate cake. Thank you for having us in your school!!! It's been a great week.

## Nikita Gang - INDIA

Namaste, I am Nikita Gang from India. I am 21 years old. I am Commerce Graduate & a qualified Chartered Accountant. My city is Sumerpur, Rajasthan. I love arts, Crafts, painting, dancing, playing Sitar, watching Series and Travelling. I really liked Prague and really happy that I joined EDISON project. See you Somewhere in India.







## Žirafy

Alena Kolaříková

**2**0. září proběhla akce Pěšky do školy. Celý týden jsme se snažili dojít do školy pěšky, protože někdy jezdíme autem opravdu zbytečně. Zajímalo nás, kolik aut projede za 5 minut kolem naší školy, a zaznamenávali jsme si nejen počet aut, ale také počet lidí, kteří v autech cestují.

Našli jsme si bezpečné místo blízko přechodu v ulici Hlavní a počítali jsme auta v jednom směru. Dopočetali jsme se, že za 5 minut nás minulo: 22 aut, ale v 17 z nich cestoval pouze 1 člověk. Dále kolem nás projela 1 motor-

ka a 1 cyklista.

Pokus jsme opakovali ještě jednou, ale tentokrát jsme počítali auta a dopravní prostředky, které minuly zastávku Lešanská ve směru na Chodov.

Během 5 minut nás minulo: 25 aut, v 19 z nich jel jen 1 člověk. Dále zde projelo 5 autobusů, 1 nákladní automobil a 1 kolo.

Pak jsme si povídali o tom, kam asi ti lidé jeli, a jestli bylo vždy nutné jet autem...

## Včelky

Hana Malečková

**V**e středu jsme se domluvili, že kdo může, přijede do školy na koloběžce, abychom tak podpořili akci Pěšky do školy, která se u nás ve škole pořádala 20. září.

Nejdříve jsme objeli školu v dlouhém hadovi a potom nás na zahradě školy čekala jízda zručnosti. Byla to dráha po chodníku se slalomem, úzkou cestičkou a bránou, ve které jsme se museli sklonit. To celé bylo na čas. Potom za námi přišel pan policista J. Bican a

povídali jsme si s ním o správném vybavení před jízdou na kole či koloběžce. Druhé kolo jízdy bylo naopak o opatrné jízdě, protože jsme si museli cestou zapamatovat obrázky ležící na trati a potom je sepsat.

Za všechny úkoly (které jsme ještě plnili i ve škole) jsme dostali reflexní pásky a reflexní tyčinky na výplet kola.

Rádi jsme tuto akci podpořili a ještě raději si ji někdy zopakujeme.

# Rozhovory

## Ondra Kania & Jirka Zelenka, 3. U

**Pan učitel Petr Stránský (PS)**

**Maminka Irena Zelenková (IZ)**

**Jak jste se dnes dopravili ke škole?**

PS: Městskou dopravou.

IZ: Přišli jsme s dětmi pěšky.

**Bylo to pro vás výjimečné nebo do školy chodíte pěšky každý den?**

IZ: Ne, musím se přiznat, že to dnes bylo výjimečné. My bydlíme asi 2,5 km odsud, takže my opravdu většinou jezdíme autem, ale parkujeme trošku dál od školy. Ale dnes jsme šli pěšky celou cestu.

**Jak dlouho vám cesta trvala ve srovnání s autem?**

PS: MHD jezdím 45 minut a autem, pokud není bouračka na Jižní spojce, mi to trvá 20 minut.

IZ: Pěšky jsme šli 35 minut a autem jsme tady za 5 minut.

**Byla pro vás dnešní cesta nějak zajímavá?**

PS: Byla zajímavá, protože jsem dnes vstával ještě dřív než normálně, abych tady byl o půl osmé, protože jsem se těšil na tuhle akci a abych pomohl s reportážemi dětí. Takže tím, že jsem jel dřív, viděl jsem nové lidi, kteří jezdí MHD. Jezdí mnohem víc studentů a dětí do školy. A také každý den nestojí u školy Policie ČR.

IZ: Bylo to úplně super. Vzali jsme si s sebou svačinu, termosku s čajem, povídali jsme si a bylo to fakt úplně skvělé.

**Myslíte, že se naši soutěže zúčastnili všichni?**

PS: Podle toho, že vidím auta před školou, tak evidentně ne. I když je těch aut mnohem méně. Také někteří vyučující přijeli autem.



## Anička Heroutová

**Dobrý den, víte o akci Pěšky do školy?**

**Maminka Lucie Brunová:**

Ano. Já tady sbírám podpisy na petici, která se týká bezpečí před školou.

**Jak jste se dnes dopravili do školy?**

Pěšky.

**Bylo to dnes výjimečně nebo se takhle dopravujete každý den??**

Téměř každý den.

**A myslíte, že pro ostatní řidiče by byl problém zaparkovat někde dál**

**od školy?**



Nebyl. Já to taky tak dělám. Když pospíchám, zaparkuji dál a zbytek si děti doběhnou. Nejezdím až ke škole.

**Byl to dobrý nápad uspořádat tuto akci?**

Myslím si, že ano. Mohl by to být dobrý začátek k tomu, aby se dopravní situace před školou změnila.

**Děkuji vám za rozhovor!**

## TERIBEAR

### Teribear hýbe Prahou

**Lenka Machová**

**O**d 6. do 15. září 2018 se konala akce Teribear hýbe Prahou. V letošním roce se běhalo opět na pražském Vítkově. Za naši školu se zúčastnilo šest tříd – 2. Z, 4. P, 4. S, 5. M, 5. K a 6. J. Uběhli jsme mnoho kilometrů a získali jsme tak od sponzorů spoustu peněz.

Zajíci – 256,5 km = 7695 Kč

Papoušci – 238,5 km = 7 155 Kč

Sojky – 126 km = 3 780 Kč

Medvědi – 304,5 km = 9 135 Kč

Káňata – 273 km = 8 190 Kč

Ještěrky – 294 km = 8 820 Kč

Všichni žáci si běh na podporu nadace Terezy Maxové užili a společnými silami naběhali 1 492,5 km. Získali tak pro dobrou věc 44 775 Kč.

Už teď se těšíme na příští rok.



# Žirafy a Teribear

Alena Kolaříková

**T**řída 2. Ž se zúčastnila charitativního běhu Teribear.

Založili jsme si běžeckou skupinu Žirafy

a podařilo se nám naběhat i s pomocí rodičů 243 km a vyběhat pro paní Elišku 7290 Kč.



# Zajíci a Teribear

Jitka Zikešová

V pondělí 10. září jsme vyrazili na Žižkov běhat pro dobrou věc – podpořili jsme svými kilometry nadaci Terezy Maxové – Teribear! Jako třída jsme vydělali svými kilometry 7.695,-. Ale na Vítkově jsme rozhodně neběhali sami. Kdybychom běhali škola jako tým, celkem bychom poskočili výrazně v pořadí týmů výše. Jako škola jsme totiž přispěli nadaci částkou 48.285 Kč! A to vše pro dobrou věc! Za rok si to rádi zopakujeme.

Jitka Zikešová

Z příspěvků některých Zajíců:

„V pondělí se naše třída Zajíci vypravila na Teribear. Běhali jsme okruh na Vítkově kolem sochy Jana Žižky. Za každý uběhnutý km jsme vydělali 30,- dětem z dětských domovů. Moc se mi to líbilo!“

Ondřej Bechyňák

„Minulý týden jsem v pondělí běhala na Teribearu. Měla jsem číslo 1114. Uběhla jsem 4 kolečka. Tímto jsem pomohla dětem.“

Barča Kunová

„Na Teribearu se mi líbilo, že jsem si mohl zasportovat a taky, že tam bylo něco z historie – socha Jana Žižky!“

Petr Podlešák

## Medvíďata a Teribear

### Tomáš Mrkva

**D**o Teribearu se zapojila skoro celá třída. Jedno kolo mělo 1,5 km. Za jedno kolečko jsme vydělali 45 Kč. V půlce kolečka jsme se mohli občerstvit obyčejnou vodou nebo čajem. Každý z nás ušel nebo uběhl minimálně pět koleček. Peníze šly na

„V pondělí 10. 9. byla naše třída na závodech v běhu Teribear. Závod byl pro chudé děti. Za 1,5 km děti dostaly 45,-. Já jsem uběhla 6 km. Nakonec jsme dostali i mnoho dáreků! Závod se mi moc líbil.“

Anna Petrusová

konto nadace Terezy Maxové. Na akci byla dokonce i zmrzlina zadarmo, a taky různé soutěže o ceny. Velmi nás to bavilo. A chtěli bychom si to zopakovat, jsme rádi, že jsme mohli přispět.



## GO PROGRAM

### Ještěrky

#### Jiří Boudník, 6. J

**T**řída 6. J byla ve dnech 16. 9. - 18. 9. na GO programu. Ubytování jsme byli v centru Českého ráje u zříceniny Pařez a velkého rybníka nedaleko Prachovských skal. Programu jsme se zúčastnili s třídní

učitelkou, školní psychologkou a dvěma chlapci z devátého ročníku. Hráli jsme spoustu her. Byli jsme na zřícenině hradu Pařez, kde je vytesán obličej ve skále. Velmi se nám to líbilo.



## Housenky

A. Petrželková & a S. Hruběšová, 6. H

**J**ako každoročně 6. třídy vyjíždějí na tzv. Go program. Je zaměřený na lepší seznámení se se třídou – se spolužáky. Hráli jsme spousty her, jak pohybových, tak i těch, u kterých se musí přemýšlet. Např. indiánský baseball, lesní golf, netradiční schovávanou a pustu dalších. Díky Go programu jsme se lépe poznali a více si rozumíme. Celý program byl

vymyšlen tak, abychom spolu trávili co nejvíce času. Musíme říci, že se to povedlo. S těmi, se kterými jsme se dříve nebavili, tak s těmi jsme se velmi sblížili. Chtěli bychom poděkovat paní učitelce Romaně Andrysíkové a paní učitelce Daniele Kaudersové za zpříjemněné 3 dny.

## GO očima deváťáků

### M. Peřina 9. V

Na výjezdu Go programu to pro mě byla změna v tom ohledu, že jsme hry nehráli, ale připravovali a provozovali. Snad jsme učitelům pomohli a byl na nás spoleh. Zájezd jako takový nebyl vůbec špatný a docela jsem si to užil.

### M. Řeháček 9. V

Pomáhat na Go programu byla dobrá zkušenost. Počasí bylo dobré, ovšem ubytování bylo o něco horší. Třída, se kterou jsme byli (6. J), byla v pohodě a poslouchala nás. Hry, co jsme jim vymysleli, se jim líbily.

### K. Bečvářová a A. Nováková 9. V

Byla to pro nás opravdu zajímavá zkušenost. Ne vždy se totiž naskytne možnost vyzkoušet si roli učitele. Se třídou jsme se hodně sblížili. Počasí bylo krásné a příroda kolem také.

### N. Víchová 9. V

S dětmi byla sranda, hodně jsem si s nimi rozuměla a většina se ke mně chovala slušně, bylo tam pár kluků, co mě neposlouchali, ale jinak to byla super třída. Hodně jsem si to užila a bylo skvělé být jako učitel a mít skoro stejné slovo. Místo pobytu by mohlo být lepší, ale na tři dny to stačilo. Celý výjezd hodnotím kladně.

## Bookni si!

### Včelky

V úterý 18. září jsme s naší paní učitelkou Hankou VČELKOU navštívili knižní festival Bookni si. A proč boo? No, protože kniha je přece BOOK!:-) A my Včelky rády čteme! Mohli jsme si koupit knihy, byli jsme na besedě s Ivonou Březinovou.

A víte, co dělala o prázdninách? Psala knihy pro nás děti.

Albert Sobotík, 2. V

Co se nejvíce Včelkám líbilo na festivalu: soutěž našich kluků na pódiu  
dílničky s výrobou placek, záložek a stínohry  
fotografování s rekvizitami  
nakupování knížek  
chodící maskot Puntík  
paní spisovatelka a beseda s ní

## Rok 1938

Německo vedené Adolfem Hitlerem stupňovalo v létě 1938 psychologický nátlak na Československo. Vydatně mu v tom pomáhala většina Němců, kteří v naší republice žili. Sudetští Němci měli

zájem odtrhnout pohraniční území našeho státu, ve kterých tvořili většinu obyvatelstva, a připojit je k Německu. Československo marně hledalo spojence, kteří by mu pomohli uchránit stát jako celek.

V téměř beznadějně situaci vyhlásila československá vláda 23. září úplnou mobilizaci. Naprosto neuvěřitelné je, že drtivá většina povolanců se se svými jednotkám dostavila během jediné noci.



A s odhodláním bránit svoji vlast do posledního dechu. Nejen, že byli za týden demobilizováni, ale vláda a prezident Beneš museli přijmout dohodu Německa, Itálie, Velké Británie

a Francie, v níž se Československu diktovalo, že musí předat Německu Sudety i s odpovídající částí dopravních prostředků, tovarů i s vybavením, státního pokladu... Mnichovskou dohodou nás dosavadní spojenci zradili a předali rozsáhlá území našeho státu Hitlerovi... Zbytek státu existoval

jako samostatný půl roku, v březnu 1939 se stal protektorátem Čechy a Morava. Slovensko se odtrhlo a stalo se německým spojencem.

## Vzpomínky na rok 1938 a okupaci

### Blanka Šterbová

Děda mého muže vzpomínal na rok 1938 s trpkostí, protože chtěl bránit vlast, ale nemohl. „Měl jsem několik měsíců po svatbě a čekali jsme narození dítěte. Bylo září 1938. Jako voják základní služby jsem sloužil u spojařů. Naší výstavou bylo jízdní kolo a klubko drátu, kterým jsme zajistili spojení mezi vojenskými jednotkami. Tehdy jsme

patřili ke špičkovým odborníkům, a tak jsme samozřejmě byli povoláni při všeobecné mobilizaci 23. září 1938. Hlásil jsem se u svého pluku v Klatovech a pak jsme se rozešli do malých pevností a bunkrů na Šumavě. Dostali jsme ostré střelivo. Čekali jsme, co bude. Všichni jsme věřili, že bude válka a my se budeme bránit. Za několik dní ale přišel roz-

kaz opustit pevnosti a všechny zbraně nechat na místě. Moc se nám to nelíbilo, ale rozkaz jsme museli splnit. Většina z nás měla pocit, že jsme se neměli vzdávat.”

„Pak přišel rok 1939 a okupace. Naše armáda přestala existovat, byla rozpuštěna. Můj švagr byl tehdy důstojníkem armády. Pár dní před tím, než musel naposledy opustit kasárna, jsem za ním přišel, nesl jsem mu jídlo. Švagr mě poprosil, abych pronesl ven jeho pistoli, asi na památku... Nechal jsem si v tašce nějaké jídlo a pod ně ukryl balíček se zbraní. Na bráně mě kontroloval německý voják. Asi jsem měl štěstí, tašku důkladně neprohlédl a pistoli jsem pronesl.”

„Nebyla to jediná zbraň v naší rodině. Můj otec, legionář, měl taky zbraň, kterou si přivezl z Ruska. Za heydrichiády, kdy se hodně zatykalo, dostal strach, že by se mohl dostat do problémů i s celou rodinou. Proto revolver i většinu osobních věcí z legií schoval – zakopal na zahradě. Místo ale nikomu neprozradil, brzy onemocněl a v nemocnici zemřel. Přesto, že jsme po válce věci hledali, nic jsme nenašli. Zůstala nám jen schránka loděnky hlubinné, ulita, kterou děda prý našel na pobřeží Tichého oceánu v roce 1919.”

„Pro celou rodinu byl nebezpečný děda – můj tchán. Přestože i na našem rádiu byla cedulka o zákazu poslechu zahraničního rozhlasu,

s oblibou poslouchal londýnské vysílání. Bohužel ale špatně slyšel, a tak pouštěl rádio hodně nahlas. Bydleli na návsi a v létě mívali otevřená okna. Najednou do světnice přišel německý voják a chtěl koupit vajíčka. Nikdo nevěděl, jestli si všiml, co děda poslouchá. Vojákoví jsme radši dali vajíčka zadarmo a čekali jsme, co bude... Radši jsme mu vajíčka dali zadarmo. Naštěstí se nic nestalo.”

„Na konci války, 6. května 1945 i do naší vesnice přijela jednotka americké armády. Usadila se u nás pěší rota. Vojáci bydleli ve stanech. Velitel se ubytoval v našem domě. Porádal u nás schůze a porady svého štábu. Velmi jsme se spřátelili. Američtí vojáci u nás zůstali asi dva měsíce. Při loučení jsme si vyměnili adresy, abychom si mohli psát. Někdy na podzim jsme poslali první dopis, ale odpověď nepřicházela. Až po delší době nám napsali velitelovi příbuzní, že zahynul při plavbě lodí v Tichomoří, kde se měl zapojit do války proti Japonsku.”

V každé rodině jsou nějaké vzpomínky nebo se povídají různé příběhy. Určitě stojí za to si povídat o tom, co prožili vaši předkové, a jejich zážitky zaznamenat. I když jsou to vzpomínky třeba „z druhé ruky“, mají velký význam. Redakční rada KIWI vyzývá žáky naší školy, aby si povídali se svými babičkami a dědečky. Budeme rádi, když se s námi o jejich vzpomínky podělíte.

## 21. srpna 1968

# Invaze vojsk Varšavské smlouvy do ČSSR

Anna Marie Crhová, 9. V

**T**ento den se také označuje jako pád vojsk Varšavské smlouvy. Černým okamžikem našich novodobých dějin je noc z 20. na 21. srpna. V tuto dobu k nám bez vědomí tehdejší vlády vtrhla vojska Sovětského svazu, Polska, Maďarska, Bulharska a na krátkou dobu i Německé demokratické republiky. Na šokované obyvatelstvo bývalého Československa mířili cizí vojáci puškami, kulomety i tanky. Obyvatelům bylo nařízeno neklást odpor a vzdát se bez boje. Důvodem k okupaci byly obavy sovětských vůdců, kteří měli strach z liberalizace života v naší zemi – z údajného úpadku Komunistické strany Československa a ze zavádění svobod, které do té doby u nás nebyly možné. Před 21. srp-

nem 1968 začala u nás komunistická strana rozvolňovat komunistická pravidla, lidé měli právo cestovat a měli i svobodu projevu, proto pro ně bylo šokem, když se 21. srpna ráno vzbudili a venku slyšeli různé výkřiky v jazyce, kterému příliš nerozuměli...

Abyste si tehdejší situaci lépe představili, tak si zde přečtete výpovědi několika lidí, kteří to zažili.

Zkuste se zeptat svých prarodičů, jak oni prožili srpnové události 1968, a pokud budou jejich vzpomínky zajímavé, podělte se o ně s námi.



# Střípky ze vzpomínek na rok 1968

## **Anna Marie Crhová, 9. Ž**

Babiče v tu dobu bylo 22 let a bydlela s kamarádkou na ubytovně v Adamově. Brzy ráno je přišel vzbudit děda, aby si pustily rádio a poslechly si, co se v Československu děje, že je to neuvěřitelné. Když pustily rádio, tak tomu nemohly uvěřit, protože v Adamově a v Brně žádné ruské tanky nejezdily. Oblékly se a šly do firmy, ve které pracovaly. Tam zjistily, že nikdo nepracuje a všichni poslouchají, co se děje v Praze. Také přijeli studenti až z Prahy, aby jim sdělili, k čemu došlo. Dva dny nato proběhla u nich v podniku stávka. Jeli se podívat do Brna a tam všude visely plakáty a citáty namířené proti komunistům a okupantům.

## **Adam Sobotík, 5. M**

Moje teta spolu se svým bratrem a maminkou jela navštívit své prarodiče. Krátce po půlnoci 21. srpna 1968 je probudil zvláštní zvuk. Byly to tanky projíždějící pod okny. Babička s dědečkem, kteří zažili válku, se vydělili, protože si mysleli, že začala další. K oknům přisunuli všechnu nábytek, který měli doma, a čekali, co se bude dít. Z rádia se dozvídali o okupaci naší republiky.

## **Sofie Hrubešová, 6. H**

Byl srpen 1968 a můj děda spolu se svou rodinou a dobrými přáteli byli na Sumavě. Dědovy sestry Eva a Alena se rozhodly, že budou spát pod stanem. Rodiče jim to povolili, a tak si pubertální holky postavily stan a šly spát. Druhý den ráno se vzbudily, protože slyšely zvláštní rachot. Když vylezly ze stanu, viděly tanky a vojáky. Jeden z nich k nim přišel a řekl jim, ať se jdou hned schovat dovnitř do domu. A tak rychle doběhly do domu a křikem vzbudily všechny ostatní.

„Před domem jsou tanky a vojáci!“ Nejdřív si všichni mysleli, že si z nich holky dělají legraci, ale když zaslechli rachot tanků, rychle vyběhli z domu. Tanky tam opravdu stály. Dědův táta Josef došel k vojákům a ptal se jich, co se děje. Když se vrátil k ostatním, byli všichni v šoku. Sovětská armáda spolu s Maďary a Bulhary zaútočila na Prahu. Dědova babička Berta začala panikařit. Řídila totiž dopravu v centru Prahy a měla v pracovní smlouvě, že kdyby se cokoli dělo, musí přerušit dovolenou a vrátit se do Prahy. Babička Berta si sbalila své kufry a odjela vlakem zpět do Prahy. Vojáci jim řekli, ať jdou zpátky do domu. A tak byli několik dní schovaní uvnitř domu. Všichni měli strach. Když se o pár dní později vrátili do Prahy.

## **Eliška Novotná, 7. D**

„Mému dědovi bylo v tomto roce 32 let. Osobně se setkal s ruskými vojáky na Václavském náměstí. Fotografoval vojáky, až se jeden rozčílil a chtěl mu fotoaparát vzít. Shluklo se tam hodně lidí a začali na vojáky volat: „FAŠISTI!“ Přišel tam jejich velitel a tanky odjely. Děda měl veliké štěstí, mohlo to dopadnout tragicky.“

## **Klára Skořepová, 7. D**

„Děda šel v 6 hodin ráno do práce a všude létala letadla. Nevěděl, co se děje, bylo mu to divné. Tramvaje nejezdily a musel tedy jít pěšky. V práci poslouchali rozhlas, aby se dozvěděli, co se děje. Nakonec před polednem přišel někdo a řekl, že letiště je obsazené a že nás obsadily spojenecké armády Varšavské smlouvy. A bojovalo se o pražský rozhlas na Vinohradech. Nakonec pak šli domů. Děda byl sice svobodný, ale nevěděl, co z toho vznikne, a tak se bál o svoji rodinu.“





# RECENZE

## Shadow of Tomb Raider

Nina Malečková, 8. C

**S**hadow of Tomb Raider je třetí a poslední díl znovuoobnovené akční hry o archeoložce Laře Croft. V tomto díle Lara zavítá do Peru, aby zastavila konec světa, který tak trochu sama zavinila. Musí tedy najít dávno ztracený artefakt, k němuž se musí prosekat skrze nebezpečnou džungli a nepřátelskou armádu. V džungli na vás budou číhat všelijaká nebezpečí. Třeba hladoví jaguáři nebo tajemné hrobky plné nástrah a podivných bytostí, které se vás pokusí zastavit. Budete muset i trochu zapřemýšlet nad nějakými těmi hádankami, které jsou v každém

koutu hry. A když zrovna nebudete řešit, jak se dostat tam a jak udělat tohle, budete spokojeně šplhat po skalách a houpat se na laně.

Hru vytvořila společnost Square Enix, která se tentokrát inspirovala hrou Uncharted, takže vám chvílemi může připadat, že hrajete úplně jinou hru. Jinak vývojáři nic moc nezměnili až na pár drobností v boji, kdy se můžete schovat do houští nebo se maskovat bahnem. Lara je zase vybavená svým věrným cepínem a lukem. Pokud máte rádi hardcore a baví vás zjišťovat tajemství, je to hra pro vás.



# Perličky z Pracovní výchovy 7. roč.

Daniel Kaiser

1. Jak se odborně nazývá samice тура domácího, která dává mléko? Odpovědi: mléčnice, dojička, koza
2. Co to je valach? Odpovědi: pták, osel bez koulí, pasák, oř, kůň s dítětem
3. Které zvíře dodává materiál pro textilní průmysl? Odpovědi: krokodýl, prase
4. Jak se nazývá maso z ovce? Odpovědi: telecí, skotské
5. Vyjmenuj 3 druhy drůbeže. Odpovědi: kráva, býk a tele
6. Jak se nazývá doktor zvířat? Odpověď: gynekolog
7. Co znamená výraz jalovice? Odpověď: bezdětná kráva
8. Jak se vypořádáme s myšmi? Odpovědi: tablety, vezmu lopatu a plácnu je
9. Jaká znáte mléčná plemena? Odpovědi: nízkotučná, plnotučná, polotučná
10. Jak se nazývá slepice, co nám dává vejce? Odpovědi: snášečka, vejcorodka, porodnice, vejcodárna, pipka, paní slepičková



A jak je to opravdu správně?

1. dojnice
2. vykastrovaný kůň
3. ovce, králík, koza, bourec morušový
4. skopové
5. např. kůr, kachna, husa, perlička, krůta, pštros...
6. veterinář, zvěrolékař
7. kráva, co dosud neměla tele
8. pastičky, otrávená návnada, porízení kocky...
9. kravské, kozí, ovčí;
10. nosnice